

„Не, отговори Адоамъ; защото тѣ никога не правѣтъ вино. Причината не е че нематъ грозде: никоя земя не дава толкози сладко грозде колкото тѣхната, но тѣ са доволствуваѣ да ѣдѣтъ гроздето както другыѣ плодове, и са боѣтъ отъ виното защото развратява человѣцитѣ. То е единъ видъ отрова, думатъ тѣ, което докарва полуда на человѣка; и ако то и да не затрива человѣка, но преобрѣща го на скотъ. Человѣцитѣ могѣтъ да опазватъ здравіето си и силыѣ си безъ виното: съ виното, тѣ бѣдствуваѣ да разрушѣтъ здравіето си, и да изгубѣтъ добрыѣ си нравы.

Телѣмахъ рече послѣ: „Желалъ быхъ да са научъ по каквы правила ставатъ бракосъчетаніята у този народъ.“ „Сѣкый мжжъ, отговори Адоамъ, има една само жена, която е длѣженъ да има презъ сичкыя си животъ. Честъта на мжжъетѣ, въ тѣзи страна, зависи отъ тѣхната вѣрность къмъ женыѣ имъ, сѣщо както честъта на женыѣ, у другыѣ народы, зависи отъ тѣхната вѣрность къмъ мжжъетѣ имъ. Никога народъ не е бывалъ толкози почтенъ, толкози ревнивъ за чистота на нравыѣ. Тамъ женыѣ сѣ прекрасны и пріятны, по цѣломудренны, простодушны и трудолюбивы. Супружествата сѣ мирны, плодны и непорочны. Мжжътъ и жената са виждатъ като че сѣ една и тѣзи душа обитающа въ двѣ тѣла. Мжжътъ са грижи за сичкыѣ въшны работы, а жената са ограничава въ домашното благоустройство и тѣй участвуваѣ и мжжътъ и жената заедно въ сичкыѣ домашны попеченія. Жената утѣшава мжжа, тя са показва създадена за да му аресва, тя са ползова отъ довѣріето му и го привлича не толко съ хубостъта си колкото съ добродѣлитѣ си. Туй истинно блаженство на тѣхныя сѣюзъ трае колкото и животътъ имъ. Въздържаніето, цѣломждріето и чистотата на нравыѣ на този народъ му даватъ животъ длѣтъкъ и опазенъ отъ болести. Тамъ виждашъ старцы по сто и по сто и двацетъ години, които сѣ още веселы и ѣкы.“

„Остава ми, приложи Телѣмахъ, да узнаѣ какъ избѣгватъ войныѣ съ сѣсѣдныѣ си народы.“

„Природата, рече Адоамъ, гы е отдѣлила отъ дру-